

“Yekpare Bir Zaman” İçinde Yaşayabilmek

Prof. Dr.-Ing. Şenel ERGİN

Bu hiç kolay bir şey değildir..

Hele gün boyunca hemhâl olduğumuz zaman praksisinde.

Çünkü ne kendimizi ne de sınırları içinde kendimizi var kılmaya uğraştığımız zamanı yokumsayabiliyoruz.

Gözümüz, kulağımız her daim zamanın akrep ve yelkovanında..

Hiç bir anını tüketmeksizin varolamayız..

Bilincindeyiz..

Kendi öz varlığımızın bilincinde olamadığımız kadar..

Çünkü ne kendimiz ne de içinde yaşamakta olduğumuz zaman üzerinde söz hakkımız kaldı.. Sürüklenmekteyiz.

Zamanı sürekli koşarak izlememiz isteniyor..

ama.. bunu bacaklarımız istemiyor; kalbimiz buna karşı.. Uyarıyor..

Ruhumuz ise hiç memnun değil..

Huzursuzluk nitel özelliğimiz olmaya başladı..

Huzur hâlimiz kayıplarda..

Gündüzleri sükûnetle oturamıyor; karşımızdaki ile göz göze, yüz yüze

(rû be rû¹) sohbet edemiyor;

geceleri de uyuyamıyoruz.

Ya hâlimiz yok, ya da zamanımız..

Ya da yaşlandık çünkü..

Âlemden “yaş almayı” varsıllık değil, yoksunluk olarak yaşamaktayız..

Âlemin hikmetini.. verilmiş ömrün gayesini kavrayamadık..

Vakti.. zamanla değiştirdik,

çünkü her günü onlarca parçaya ve düşünceye bölerek,

ve kendimizden öte herkes ve her şeyle yarışlara girerek geçirmekteyiz.

Zamanı vaktin yerine koyduk..

El Âlem’de kifayetsiz akılların peşine düştük..

Aklı imandan ayırarak, ömür seyrini Allah’ın koyduğu sınırların (hududullah) dışına taşırانların peşine takıldık..

Kendi varlığımızdan vazgeçtik.

“Yekpare Bir Zaman” içinde yaşamının ne anlama geldiği üzerinde hep birlikte

düşünmek zorundayız.

Nasıl geri dönebileceğimizi de.

Önce sorunun ne olduğu konusunda uzlaşmak zorundayız..

Yekpare bir zaman idrakine ulaşamadığımız sürece,

vakti yaşayabilmemiz mümkün görünmüyor.

¹ Bu ifadeyi Felsefe – Sosyoloji uzmanı Dr. Fatma Barbarosoğlu yazılarında sık kullanıyor; kendisinden ödünç aldım.

Teşekkür ediyorum.

**Huşû içinde namaz kılmayı başarabilmemiz mümkün görünmüyor.
İçinde kıvranarak var olmaya çabaladığımız Ramazan'ı
ruhumuzun derininde hissederek yaşamamız mümkün olamıyor; başaramıyoruz.**

**Ramazanın hem aynî hem nakdi hem de bedensel bir ibadet olduğunu,
hem bireysel hem de topluluk içinde yaşanan sosyal bir ibadet olduğunu
ve tümünün aynı oruçlu günde her keresinde hepsinin birden gözardı edilmeden
edasının öngörüldüğü - beklendiği üzerinde düşünüyor muyuz.**

**Ama.. düşünmek zorundayız..
Çünkü biz “el Hamdu lillah Müslümanız”,
yani İman ediyoruz..
Ve sadece dilde bırakamayız..**

“Vakit nakittir” sözü üzerinde düşünmeye başladım.

**Aklıma düşen her söz üzerinde, hemen araştırmaya girişemiyorum.
Çalışma masamın üzeri epey yüklü; bitirmem gereken konular, yazılar var.**

**Ama Kur'an'daki vakit kavramının gün gün idrakine vardıkça..
bu sözün, “zaman paradır” tarzında, anlık kazanımları çağrıştıracak biçemle
tercüme edilemeyeceğini daha fazla düşünür oldum.**

**“Vakit nakittir” sözünü, Allah'ın kulu ile açık açık girdiği akitleşme bağlamına almanın
mümkün ve daha doğru olacağını düşünmeye başladım.**

**Kulu'na “Ahiretini düşünerek benimle kârlı bir işe girmez, bana borç vermez misin”
diye sorar Rabbimiz.**

**“Nakit” sözcüğü de bu bağlamda akışkan, her an kullanılması mümkün olanak
anlamında kullanılmış olamaz mı..**

Herkesin elinin altında, dilediği anda kullanabileceği..

Eylemin / edimin / amelin mekânı da elbette idrak edilen VAKİT olacaktır.

**“Vakit nakittir” sözü bağlamında, benim hemen yapamadığımı.. yapar,
anlam mahiyeti üzerinde biraz çalışabilir misiniz..**

Allah'a emanet olun.